

Amerikanie chcą, uczynić z komisji praw człowieka narzędzie ingerencji w wewnętrzne sprawy państw

GENEWA, 1. 6. Dnia 30 maja zakończyła się w Genewie IX sesja komisji praw człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych. Głównym punktem porządku dziennego sesji było kontynuowanie prac nad przygotowaniem projektu konwencji o prawach człowieka, do opracowania której, zgodnie z uchwałą NZ, przystąpiono jeszcze w roku 1947.

Komisja postanowiła uzupełnić projekt konwencji o prawach obywatelskich i politycznych szeregiem nowych artykułów. Na wniosek podkomisji dla zapobieżenia dyskryminacji i dla obrony mniejszości, komisja postanowiła 3. przy 3 głosach przeciwko 3, wstrzymujących się od głosu, postanowienie włączyć do projektu konwencji artykuł, zgodnie z którym wszelkie wystąpienie, zmierzające do rozpalania nienawiści narodowościowej, rasowej i religijnej, powinno być w drodze ustawodawczej zakazane przez państwo. Artykuł ten poparli przedstawiciele ZSRR, USA, Polski, Indii, Egiptu, Pakistanu, Francji i innych krajów. Przeciwno przyjęciu tej propozycji głosowali przedstawiciele USA, Anglii i Australii.

Komisja 10 głosami (ZSRR, Indie, Egipt, Chile i inne kraje) postanowiła również włączyć do projektu konwencji o prawach człowieka klauzulę, że zapewnione musi być równouprawnienie mężczyzn i kobiet w korzystaniu ze wszystkich praw obywatelskich i politycznych zawartych w konwencji.

Pod koniec sesji przedstawicielka Stanów Zjednoczonych zgłosiła projekt rezolucji, który szeroko reklamowała jako „nowy i skuteczny program ONZ w dziedzinie przestrzegania praw człowieka”.

Zgodnie z tym projektem, państwa należące do ONZ winny w szczególności składać sprawozdania sekretarzowi generalnemu ONZ ze swej działalności w kwestiach dotyczących praw człowieka, a komisja praw człowieka ma być upoważniona do rozpatrywania tych sprawozdań i zgłaszania wszelkich założeń, które uważa za konieczne. Projekty te zostały skrytykowane przez szereg delegacji.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka. Propozycja delegacji amerykańskiej zmierza również do tego, aby przekształcić komisję praw człowieka w narzędzie ingerencji w wewnętrzne sprawy państw i naruszenia ich suwerenności. Projektem amerykańskiemu sprzeciwili się również przedstawiciele Anglii, Francji, Chile i innych krajów, którzy oświadczili, że nie mogą obecnie głosić za projektem USA. Na wniosek delegata Szwecji większość komisji, nie podejmując żadnej decyzji co do meritum rezolucji Stanów Zjednoczonych, postanowiła przesłać ją — za pośrednictwem rady gospodarczo — społecznej — rządów państw należących do ONZ.

Na sesji dokonano również wyborów członków podkomisji dla zapobieżenia dyskryminacji i dla obrony mniejszości. W skład podkomisji weszli eksperci 12 krajów (ZSRR, Polski, Indii, Egiptu, Libanu, Chile, Filipin, Haiti, USA, Anglii, Francji i Danii). Przeprowadzono również wybory członków podkomisji dla zapobieżenia dyskryminacji i dla obrony mniejszości. W skład podkomisji weszli eksperci 12 krajów (ZSRR, Polski, Indii, Egiptu, Libanu, Chile, Filipin, Haiti, USA, Anglii, Francji i Danii). Przeprowadzono również wybory członków podkomisji dla zapobieżenia dyskryminacji i dla obrony mniejszości. W skład podkomisji weszli eksperci 12 krajów (ZSRR, Polski, Indii, Egiptu, Libanu, Chile, Filipin, Haiti, USA, Anglii, Francji i Danii).

Komisja praw człowieka postanowiła, że następną jej sesję odbędzie się w Genewie wiosną 1954 r.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Przedstawiciel ZSRR Morozow podkreślił, że propozycja przedstawicieli USA zmierza w istocie rzeczy do tego, aby odciągnąć komisję od jej głównego zadania — przygotowania zgodnego z uchwałą Zgromadzenia Ogólnego NZ możliwego do przyjęcia dla większości państw projektu ujednolitego międzynarodowego, formułującego zobowiązania państw w dziedzinie przestrzegania praw człowieka.

Dzieci w USA

W wyniku stalego wzrostu tempa zbrojeń, na które rząd USA przeznaczają 74 proc. budżetu, stale pogarszają się warunki życia ludności. Sumy, przeznaczone przez państwo na budownictwo mieszkaniowe i urządzenia socjalne są tak znikome, że duża część ludności skazana jest na bezdomność lub mieszkanie w pomieszczeniach, urągających podstawowym zasadom higieny.

NA ZDJĘCIU: oto w jakich warunkach żyją dzieci bezrobotnych w USA. Fot. — CAP

W 83 rocznicę Komuny Paryskiej

Mieszkańcy Paryża manifestowali w obronie niezawisłości narodowej

PARYŻ, 1. 6. W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

Na czele wielotysięcznego pochodu, zdążającego ku synemu „Murowi Komunistów”, kroczyli członkowie KC Francuskiej Partii Komunistycznej — Duclos, Frachon, Billoux, Fajon, Waldeck-Rochet, Leconteur, Vermeersch, Michaut i inni.

W pochodzie niesiono transparenty z hasłami, żądającymi zwolnienia bezprawnie aresztowanych patriotów, pozostawienia nieżyłkości polskiej, natychmiastowego zawarcia pokoju w Wietnamie, pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, zwolnienia członków czterech mocarstw, konferencji ku czci bohaterów Komuny Paryskiej.

Uroczystość ku czci bohaterów Komuny Paryskiej przebiegała w atmosferze wieloletniej walki o wolność i niezawisłość narodową, o utworzenie rządu, który broniłby interesów narodu francuskiego.

W niedzielę, 31 maja, odbyła się w Paryżu na cmentarzu Pere Lachaise tradycyjna manifestacja dla uczczenia rocznicy Komuny Paryskiej.

obronie pokoju światowego

Artykuł wstępny dziennika „Zemniżbawo”

PEKIN, 1. 6. Dziennik „Zemniżbawo” w artykule wstępnym, zatytułowanym: „Jedyna droga do rozwiązania współczesnych problemów międzynarodowych”, stwierdza, że opublikowany w dniu 24 maja niezwykle ważny artykuł redakcyjny „Prawdy” zawiera wnikliwą analizę obecnej, skomplikowanej sytuacji międzynarodowej.

Stanowczya pozycja Związku Radzieckiego, dążącego do pokoju i współpracy międzynarodowej — opiera się nie tylko na jego konsekwentnej, pokojowej polityce zagranicznej, ale i na odpowiadającej jej polityce wewnętrznej i polityce społecznej.

W związku z tym „Zemniżbawo” pisze: „Prawda” poparła to stanowisko Churchill’a. Fakt ten raz jeszcze potwierdza, że Związek Radziecki konsekwentnie i nieugięcie prowadzi politykę utrwalania pokoju i współpracy międzynarodowej.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

„Zemniżbawo” omawia niedawne oświadczenie senatora Tafta, podkreślające istniejącą rozbieżność w politycznych kołach kierowniczych Stanów Zjednoczonych. Dziennik stwierdza, że wpływ niektórych wojowniczych elementów w USA prowadzi do tego, iż rząd amerykański nie przejawia dostatecznej szczerości w uregulowaniu sporów międzynarodowych, co uniemożliwia szybkie osłabienie napięcia międzynarodowego.

Artykuł redakcyjny „Prawdy” — pisze dziennik — świadczy niezbicie o tym, że Związek Radziecki poświęca wszystkie siły na obronę pokoju światowego. Rząd radziecki konsekwentnie i stanowczo prowadzi pokojową politykę zagraniczną i jego słowa nigdy nie mijają się z czynami.

Cała postępową ludzkość czci pamięć Mikołaja Kopernika

PRAGA, 1. 6. W auli Uniwersytetu Karola w Pradze odbyła się uroczysta akademii w związku z 410 rocznicą śmierci Mikołaja Kopernika.

Uroczystość zagal rektor Uniwersytetu Karola i członek prezydium Światowej Rady Pokoju — Jan Mukarowski.

W dalszym ciągu uroczystości przemówienie wygłosił prof. dr K. Kuratowski.

Uczczenie pamięci Mikołaja Kopernika w Pradze stało się nie tylko wyrazem hołdu narodu czeskosłowackiego dla wielkiego geniusza, lecz również serdeczną manifestacją przyjaźni czeskosłowacko-polskiej.

Dziennik duński „Land og Folk” poświęca 410 rocznicę zgonu Mikołaja Kopernika obszerny artykuł pisma Hansa Scherfiga.

Na wstępie autor podkreśla, że naród polski nie mógł w 1943 r. uczcić 400 rocznicy zgonu tego wielkiego Polaka, ponieważ był to czas okupacji hitlerowskiej. Dopiero teraz, w 410 rocznicę zgonu Mikołaja Kopernika, który symbolizuje bunt ducha ludzkiego, autor zaznacza, że zakończeniu, ze Polska Ludowa, a wraz z nią cała postępową ludzkość czci pamięć i dzieło wielkiego astronoma, który symbolizuje bunt ducha ludzkiego.

W ostatnim numerze czasopisma „Vie Noves” ukazał się artykuł Carlo Lusnadi o Koperniku. Podkreślając wartość wielkiego astronoma polskiego dla rozwoju nauki, autor stwierdza m. in.: Włochy szczerzą się tym, że w osobie Galileusza wydały największego obrońcę idei kopernikowskich, że przez wiele lat gościli w swych uniwersytetach Mikołaja Kopernika. Przypomnienie tych faktów oznacza nie tylko uczczenie pamięci jednego z największych umysłów postępowej ludzkości, lecz również wskazanie jednego z najpiękniejszych przykładów braterstwa nauki nieznającej barier politycznych ani rasowych.

W ostatnim numerze czasopisma „Vie Noves” ukazał się artykuł Carlo Lusnadi o Koperniku. Podkreślając wartość wielkiego astronoma polskiego dla rozwoju nauki, autor stwierdza m. in.: Włochy szczerzą się tym, że w osobie Galileusza wydały największego obrońcę idei kopernikowskich, że przez wiele lat gościli w swych uniwersytetach Mikołaja Kopernika. Przypomnienie tych faktów oznacza nie tylko uczczenie pamięci jednego z największych umysłów postępowej ludzkości, lecz również wskazanie jednego z najpiękniejszych przykładów braterstwa nauki nieznającej barier politycznych ani rasowych.

W ostatnim numerze czasopisma „Vie Noves” ukazał się artykuł Carlo Lusnadi o Koperniku. Podkreślając wartość wielkiego astronoma polskiego dla rozwoju nauki, autor stwierdza m. in.: Włochy szczerzą się tym, że w osobie Galileusza wydały największego obrońcę idei kopernikowskich, że przez wiele lat gościli w swych uniwersytetach Mikołaja Kopernika. Przypomnienie tych faktów oznacza nie tylko uczczenie pamięci jednego z największych umysłów postępowej ludzkości, lecz również wskazanie jednego z najpiękniejszych przykładów braterstwa nauki nieznającej barier politycznych ani rasowych.

W ostatnim numerze czasopisma „Vie Noves” ukazał się artykuł Carlo Lusnadi o Koperniku. Podkreślając wartość wielkiego astronoma polskiego dla rozwoju nauki, autor stwierdza m. in.: Włochy szczerzą się tym, że w osobie Galileusza wydały największego obrońcę idei kopernikowskich, że przez wiele lat gościli w swych uniwersytetach Mikołaja Kopernika. Przypomnienie tych faktów oznacza nie tylko uczczenie pamięci jednego z największych umysłów postępowej ludzkości, lecz również wskazanie jednego z najpiękniejszych przykładów braterstwa nauki nieznającej barier politycznych ani rasowych.

W ostatnim numerze czasopisma „Vie Noves” ukazał się artykuł Carlo Lusnadi o Koperniku. Podkreślając wartość wielkiego astronoma polskiego dla rozwoju nauki, autor stwierdza m. in.: Włochy szczerzą się tym, że w osobie Galileusza wydały największego obrońcę idei kopernikowskich, że przez wiele lat gościli w swych uniwersytet

